

F. t. l. vedr. retsplejeloven m.v.

4,4 timer, heraf 1,4 timer til forberedelse. Det faste salær til en retsmægler under en permanent ordning med retsmægling vil efter Retsplejerådets opfattelse – i hvert fald ved ordningens begyndelse – passende kunne fastsættes med udgangspunkt i dette tidsforbrug.

Retsplejerådet anfører, at et fast salær pr. sag vil medføre, at den advokat, der fungerer som retsmægler, i nogle sager vil kunne opnå betaling ud over sit faktiske tidsforbrug, hvorimod den pågældende i andre sager ikke i fuldt omfang vil opnå dækning for sit faktiske tidsforbrug. Da en retsmægler forventes at have et vist antal sager om året, må det dog antages, at den samlede betaling over en periode vil svare til det samlede faktiske tidsforbrug.

Retsplejerådet foreslår således, at retsmægling skal kunne forestås af både domstolsjurister og advokater, og at det ikke skal være forbundet med ekstraudgifter for parterne at vælge en advokat som retsmægler, idet salæret betales af statskassen.

3.6.4. Retsplejerådet foreslår, at udpegningen af domstolsjurister til retsmægling foretages af vedkommende retspræsident, og at antagelsen af advokater til retsmægling foretages af Domstolsstyrelsen. Retsplejerådet finder, at fastlæggelsen af den nærmere fremgangsmåde for Domstolsstyrelsens antagelse af advokater til retsmægling bør overlades til Domstolsstyrelsen, og Retsplejerådet foreslår derfor en bestemmelse, der giver Domstolsstyrelsen bemyndigelse til at fastsætte nærmere regler for antagelsen af advokater til retsmægling. Retsplejerådet bemærker, at der som led i antagelsen af advokater til retsmægling f.eks. kunne indhentes en udtalelse om ansøgerne fra Advokatrådet og landsretspræsidenten, som det f.eks. er tilfældet ved justitsministerens antagelse af offentlige forsvarere, jf. Justitsministeriets cirkulære nr. 99 af 3. juni 1971 om antagelse af offentlige forsvarere og advokater til at udføre sager for parter, der har fri proces som ændret ved cirkulæreskrivelse nr. 9493 af 8. juli 2002 om kriterierne for antagelse af offentlige forsvarere og advokater til at udføre sager for parter, der har fri proces.

Retsplejerådet peger på, at retsmægling forudsætter, at retsmægleren gennem sin uddannelsesmæssige baggrund, erfaring og efteruddannelse besidder en professionel forståelse af den struktur og de mekanismer, der er karakteristiske for en vellykket mægling. Retsmægleren skal således navnlig besidde en evne til at få indblik i, hvilke interesser og behov parterne har, og til at kunne fremme en dialog, som kan føre til forståelse og enighed. Det bør derfor efter Retsplejerådets opfattelse være et krav, at alle, der udtages til at foretage retsmægling, skal have gennemgået et rele-

vant uddannelsesforløb, som f.eks. de uddannelsesforløb der hidtil er blevet udbudt af henholdsvis Domstolsstyrelsen og Advokatsamfundet, og i øvrigt skønnes egnet til at fungere som retsmæglere. Retsplejerådet finder, at det bør påhvile henholdsvis den enkelte retspræsident og Domstolsstyrelsen ved udpegningen af retsmæglere at påse, at de pågældende har de fornødne kvalifikationer.

Efter Retsplejerådets opfattelse bør det endvidere være et krav, at de advokater, der udpeges til at foretage retsmægling ligesom under forsøgsordningen har en ansvarsforsikring, der dækker advokatens eventuelle erstatningsansvar i anledning af retsmæglingen. Når retsmægleren er domstolsjurist, hæfter Domstolsstyrelsen i givet fald for betaling af erstatning efter de almindelige regler om Domstolsstyrelsens hæftelse for skade forvoldt af dommere mv. under udøvelsen af de arbejdsopgaver, der er forbundet med ansættelsen ved domstolene.

3.6.5. Med hensyn til det nærmere antal af retsmæglere bemærker Retsplejerådet, at det er af væsentlig betydning, at de retsmæglere, der udpeges, også løbende har lejlighed til at udøve hvervet i praksis. Der bør derfor ikke udpeges flere retsmæglere, end hvad antallet af sager tilsiger.

Domstolsstyrelsen har til brug for Retsplejerådets overvejelser foretaget en beregning af det anslåede behov for retsmæglere beregnet ud fra det formodede antal sager, der vil blive udsat med henblik på retsmægling ved henholdsvis samtlige byretter og landsretterne pr. år. Beregningerne er foretaget på baggrund af sagsantallet i 2005 og viser, at det gennemsnitlige antal sager pr. retsmægler i 2005 ved retterne i henholdsvis København, Roskilde, Aalborg og Århus var 11,4. De tilsvarende beregninger for landsretterne viser, at det gennemsnitlige antal sager pr. retsmægler i 2005 ved Vestre Landsret var 11,3 sager pr. retsmægler. Som nævnt ovenfor finder Retsplejerådet det af væsentlig betydning, at de retsmæglere, der udpeges, også løbende har lejlighed til at udøve hvervet i praksis, og derfor bør aktivitetsniveauet efter Retsplejerådets opfattelse i hvert fald ikke være lavere end under forsøgsordningen, men snarere lidt højere.

Retsplejerådet anfører, at den nærmere fastlæggelse af antallet af retsmæglere og fordelingen heraf mellem domstolsjurister og advokater i forbindelse med gennemførelsen af en permanent, landsdækkende ordning vedrørende retsmægling endvidere må ses i sammenhæng med de bevillingsmæssige muligheder. Som nævnt ovenfor er det imidlertid Retsplejerådets opfattelse, at fordelene ved at opnå en variation i gruppen af mæglere ikke kræver, at antallet af retsmæglere –